

Жената гледала, мълчала, гледала, мълчала, па, като видѣла, че не ще остане нищо отъ рибата, казала:

— Заповѣдай, куме! Хапни си и отъ боба!

— Ба, не ми е зле отъ рибата, отговорилъ кумътъ

— Много е вкусна.

— Вкусна е, вкусна, ама е много скъпа, куме.

— Струва си паритѣ, струва си паритѣ! — думалъ гостътъ и продължавалъ да лапа,

Преразказалъ: Хр. Спасовски

ЗЛАТНА ЕСЕНЬ

Златна есень жълти листи рони,
свеждатъ се печално голи клони;
тихи вопли носятъ се въ гората,
облаци прибулватъ планината.

Денемъ вредъ мъгли се тъмни влачатъ,
нощемъ жално жеравитѣ плачатъ —
тѣ напуцатъ роднитѣ предѣли,
пжтъ далаченъ на ята поели.

Слуша ги сърдцето, въ болка трепва
и на себе сякашъ то нашепва:
„Запази ги, Господи премили,
дай имъ бодростъ, дай имъ чудни сили,

да праминатъ бурнитѣ морета,
да достигнатъ слънчеви полета,
та кога южнякътъ пакъ завѣе
и за пролѣтъ пѣсень той запѣе —

пакъ да дойдатъ въ нашата родина,
тази дивна, кичеста градина,
гдето ясно слънце вѣчно грѣе
и единъ великъ народъ живѣе!“

Владимиръ Русалиевъ